

Рішення про неділю

“Що таке причастя?” — запитала Аніта.

Ребека Джейкман
(Ґрунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Ісландії.

“Вище!” — сказала Еволетт своїй подрузі Аніті. Вдома у Еволетт був батут, і вони хотіли побачити, наскільки високо можуть на ньому стрибнути.

І тут Аніта підстрибнула дуже високо. Коли її ноги приземлилися, то Еволетт підлетіла вгору! Обидві дівчинки плюхнулися на батут. Вони засміялися.

“Це так весело! — сказала Аніта. — Може, ще завтра пограємо?”

Еволетт відкинулася на спину. “Авжеж! Залюбки!”

“Ми можемо погратися в домі моєї бабусі”. Бабуся Аніти жила за кілька будинків від Еволетти.

Потім Еволетт згадала, що наступного дня була неділя. Вона хотіла піти до Початкового товариства. Було б цікаво погратися з Анітою, але вона хотіла зробити правильний вибір.

“Я щойно згадала, що не зможу, — сказала Еволетт. — Вибач. Завтра я йду до церкви зі своєю сім’єю”.

Аніта підвелася і знову підстрибнула. “Навіщо?”

Еволетт також почала стрибати. “Тому що я хочу йти за Ісусом Христом. Моя сім’я ходить до церкви кожної неділі, щоб дізнаватися про Нього і приймати причастя”.

“Що таке причастя?” — запитала Аніта.

“Це коли ми їмо маленький шматок хліба і п’ємо воду з маленького стаканчика у пам’ять про Ісуса Христа, — сказала Еволетт. — А потім люди розповідають про те, як їм допомагає Ісус. Після цього окремо для дітей проводиться урок!”

“Звучить цікаво! — сказала Аніта. — А мені можна прийти?”

“Звісно!” — Еволетт усміхнулася.

Аніта побігла додому, щоб спитати бабуся, чи може вона піти до церкви з Еволетт. Наступного ранку Еволетт зі своєю сім’єю заїхали за Анітою.

Коли вони приїхали до церкви, Еволетт показала Аніті дім зборів. Вона показала їй кімнату Початкового товариства; спортивну і причасну залу.

Невдовзі настав час зборів. Еволетт і Аніта сіли разом. Еволетт намагалася думати про Ісуса Христа під час причастя. Потім вони слухали виступи.

Нарешті настав час Початкового товариства! Еволетт познайомила Аніту зі своїми друзями.

“Це моя подруга Аніта”, — сказала Еволетт.

“Ми дуже раді, що ти прийшла сьогодні! Мене звати сестра

Магнуссон”, — сказала вчителька Початкового товариства.

Коли Еволетт і Аніта слухали урок про Ісуса Христа, Еволетт відчувала радість у серці. Їй подобалося бути в церкві з Анітою. Вона повернулася й усміхнулася Аніті. Її подруга відповіла усмішкою.

“Дякую, що запросила мене!” — сказала Аніта дорогою додому.

Еволетт була рада, що їй вдається йти за Ісусом Христом. І вона була рада, що Аніта також хотіла дізнатися про Нього.

Стрибати на батуті і підлітати у повітрі було цікаво, але тепле відчуття, яке з’явилося у серці Еволетт, було ще кращим. ●

Кого ви можете запросити до церкви разом з вами?

